

1898-02-09

AFSENDER

Johannes Larsen

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Afsendersted:

Kerteminde

Omtalte personer:

Laurentius Allerup

Christian Andersen

Peter Hansen

Christine - Kusine

Adolph Larsen

Vilhelm Larsen

Vilhelmine Larsen

Nicolaus Lützhøft

Omtalte steder:

Slagelse

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed eller en anden har spyttet blod.

Johs. Larsen havde tabt den ene side af brevet fra 8. februar 1898 på gulvet, og det kom ikke med i kuverten den dag, så han sender arket nu. Klaks har kørt skovriderens hunds ben over.

Brev 2:

Johs. Larsen beder Alhed se i brevene, hvornår han begyndte at male på Christian Andersen. Han maler nu på hans hænder.

Agraren har tegnet Alhed på brevet fra 8. februar 1898.

TRANSSKRIFTION

Kjerteminde 9 Februar 1898.

Min egen Kæreste!

Tak for Dit Brev i Gaar. Det var da en stor Glæde for os at det ikke var værre end den Blodspytning. Det er en væmmelig Pen, den kan kun skrive et Ord ad Gangen. Det var nok et underligt Brev Du fik fra mig i Gaar, i Morges kom Moder med det halve af det, som hun havde fundet paa Gulvet, det er falden fra mig da jeg satte Blomsterne i det andet uden at jeg har mærket det, jeg blev meget forbandet ved at se det, men nu sender jeg det, saa kan Du jo læse Fortsættelsen, jeg havde aldrig troet at jeg kunde bære mig saadan ad. Det er forkert naar Du tror at jeg blev gal i Hovedet ved at høre om hvad Datoer Lützhøfft sagde til Dig, jeg lo kun af at, det var jo ikke mig det gik ud over den Gang, er det ikke et smukt Ræsonnement? Naar Du fortæller saadan noget kunde Du gerne tillige fortælle hvad Du sagde til det. Det var lumpent at Du ikke var med paa Sommerlyst i Søndags, jeg vilde ogsaa gerne have været med. Moder rejser i Eftermiddag til Slagelse til Fødselsdag og bliver der til paa Lørdag. Klaks havde det Uheld i Gaar at han fik kørt det ene Ben paa Skovriderens Hund over, det er det ene Forben og det er meget hævet men der er vist ingen Ting i Stykker. Jeg har stadig ingen Ting hørt fra Peter, kan Du ikke skælde ham ud hvis Du ser ham. Mange kærlige Hilsner fra Din hengivne Johannes Larsen.

P.S.

Det har kostet mig utrolige Anstrængelser at skrive saa meget med den Pen, min Kraft opbrugt.

[Resten af Johs. Larsens brev til Alhed fra 8. februar 1898]:

hugget af en Bouket Allerup havde med til Moder i Søndags. Den lille røde Kaktus er lige frisk endnu. Kan Du en Dag naar Du har god Tid se efter i mine Breve hvad Dag jeg begyndte at male paa Chr. Andersen, jeg har i lang Tid villet spørge Dig om det, men regelmæssig glemt det hver Gang

jeg skrev. Jeg er ikke fri for at være lidt forkølet i Dag, det var en kold Tur ud til Odense i Gaar. Agraren blev sammen med mig lige til vi kørte. Da vi var inde at hilse paa min Kusine Christine var han saa heldig at faa Øje paa den Lærer han skulde have om Eftermiddagen, han gik i et Ligtog og saa mente Agraren ikke der var Anledning til at gaa derud før aften. Jeg sender Dig nogle Tegninger han lavede af Dig i Søndags, dem paa Konvolutten snuppede jeg først fra ham, og da han fik at vide at Du skulde have dem at se vilde han dog vise Dig at han kunde bedre og kom saa bag efter med Blyanttegningen, hvor navnlig Hun med Vingen udmærker sig. I Formiddags fik jeg malet lidt paa Chr. Andersens Hænder og nu skal jeg strax derned igen saa nu faar Du ikke mere denne Gang. Mange Tusind kærlige Hilsner fra Din Kæreste som elsker Dig.
Johannes Larsen.

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsen: Christian Andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Privateje

Hjerteminde 9 Februar 1898.

Min egen Kære!.
Tak for Dit Brev. Gaar. Det var
da en stor Glæde for os at det ikke
var være med den Døde ~~pynting~~.
Det er en væmmelig Tan, den kan
kun skrive et Ord ved Gangen.
Det var nok et underligt Brev
Du fik fra mig i Gaar, i Morges
kom Møde med det halve af
det, som hun havde fundet
paa Gulvet, det er kalden fra
mig da jeg satte Blomsterne
i det andet rum at jeg har
mærket det, jeg blev meget
forbavsset ved at se det, men
nu sender jeg det, saa kan
Du jo læse Fortællelsen, jeg
havde aldrig troet at jeg

skunde bare mig, uddan
ad. Det er forkert naar du
tror at jeg blev gal: Hovedet
ved at høre om hvad Doktor
Littkøft sagde til Dig, jeg
to kun af det, det var jo ikke
mig det gik ud over den Gang,
er det ikke et smukt Rezerve-
ment? Naar du fortæller saa
dan noget kunde du gerne
tillige fortælle hvad du sag-
de til det. Det var kommit
at du ikke var med naar Tom
medgik: Torsdags, jeg vilde
ogsaa gerne have været med.
Modro rejse: Efter middag
til Flakke til Fødselsdag
og blive der til naar Lordag.
Altså havde det Uheld i

Gaar vil han lid kort det
ene Ben naar Skovriders
Hind over, det er det ene
Forben og det er meget hø,
vet men det er vist ingen
Ting i Stykke. Jeg har stadig
ingen Ting hørt fra Peter,
kan du ikke skælde ham
ud hvis du ser ham. Mange
keerlige Hilsener fra din
hængsine

Johannes Larsen.

P. S.
Det har kostet mig ubrodelig
Anstrængelse at skrive saa
meget med den Pen, min
Kraft opbrugt.

5.

brugt af en Boudet. Allerede
havde med Vid. Noder i Tors
dags. Den lille røde Kaktus
sige frie endnu. Kan du
Dag naar du har god Tid se
efters i mine Breve hvad
du sig bejynde at male
naar Chr. Andersen, jeg har
i lang Tid villet spørge dig
om det, men regelmæssig
glemt det hver Gang jeg
skrev. Jeg er ikke fri for at
være tielt forkielt i Dag,
det var en kald Tur ud til
Odense i Gaar. Begravelses
sammen med mig lige til
vi kørte. Da vi var inde at
hilsen paa min Kusine

Christene var han saa heldig, Formiddags fik jeg malet
at paa Ipe paa den Leve lidt paa Chr. Andersens Hov,
han skulde have en Gt. des og nu skal jeg strax det.
middagen, man gik i et Dig med i gen saa nu paa Du
tog og saa mente etgravens ikke mere denne Geng. Mange
ikke det var Anledning til at Tusind keerlig Helener fra
gaa derud for Aften. Jeg Din Keereste som elsker Dig.
aendes Dig nogle Tegninger
han lavede af Dig i Lørdag Johannes Larsen.
dem paa Korvoluten mig.
pede sig først fra ham, og
da han fik at vide at Du
skulde have dem at se vil
de han dog vise Dig at han
kunde bedre og kom saa
bag efter med Blyanttegnin
er, hvor navnlig Haaren med
Vingen indmarker sig. J